

***SVĚTLANKOVSKÝ
ČASOPIS
č. 4***

Vážený čtenáři 4. čísla Světlankovského časopisu,

k naší radosti se redakce rozrostla o několik spolupracovníků, proto i časopis obsahuje více stran se zajímavými tématy a články. I v tomto čísle si můžete tipnout, kdo nám poskytl rozhovor, pro vaše zdraví jsme si připravili pár rad od našich babiček proti nachlazení, které můžete vyzkoušet, také se nám sešly dva příspěvky z vlastní tvorby, v čase zpátky se můžete vrátit díky článku Historie města Poličky. Ve 4. čísle samozřejmě nesmí chybět anketa, tentokrát na téma „Jakou pohádkovou postavu máte nejraději. Dále si můžete přečíst pár slov ze života Bohuslava Martinů a zapomenout jsme samozřejmě nemohli na vánoční recepty, hádanky a cestování po zajímavých místech v České republice.

Naším přáním do nového roku 2012 je, aby se časopis rozrostl o další spolupracovníky, ale i čtenáře. Abyste se při čtení dozvěděli něco nového, zajímavého, abyste se pobavili a zkrátili si dlouhé zimní večery. Pokud se Vám náš časopis líbí, dejte nám vědět do redakce na e-mail redakcesvet@seznam.cz. Vaše náměty a příspěvky si rádi poslechneme a budeme se těšit na spolupráci.

Celá redakce také přeje Vám, čtenářům, krásné prožití svátků vánočních a do nového roku 2012 hodně štěstí, lásky a pohody.

Vaše redakce Svět



OBSAH:

Úvodní slovo.....	str. 2
Obsah.....	str. 3
Rozhovor s.....	str. 4
Zdravá lékárna.....	str. 6
Zima, královna kouzel.....	str. 8
Historie města Poličky.....	str. 10
Pár slov o mně.....	str. 12
Anketa.....	str. 13
Životopis B. Martinů.....	str. 14
Báseň.....	str. 16
Recepty.....	str. 17
Vánoční recepty.....	str. 17
Cestování a kultura.....	str. 18
Vánoční hádanky.....	str. 19

ROZHOVOR S...

1. Jaké jsou Vaše koníčky a zájmy?

Příroda a literatura.

2. Jaký strom máte nejraději?

Buk, mám ráda všechno, co je v přírodě.

3. Jaké zvíře je Vaše nejoblíbenější?

Mám ráda psy, nemám ráda hady a vosy.

4. Jaká květina je Vaše oblíbená?

Fialka.

5. Jaké roční období máte nejraději?

Podzim, když svítí sluníčko.

6. Jaké jídlo je Vaše nejoblíbenější?

Mám ráda ryby, nemusím nudle s mákem.

7. Jaký je Váš nejoblíbenější hudební žánr?

Country.

8. Máte svůj oblíbený hudební nástroj?

Housle, ale na žádný nehraji.

9. Jaká je Vaše oblíbená pohádková postava?

Dobrá víla.

10. Čím jste chtěla být jako dítě a jako dospělá?

Spisovatelkou jsem chtěla být jako malá, jako dospělá výtvarnicí, umělkyní.

11. Jakou barvu máte nejraději?

Mám ráda olivovou, nemusím červenou.

12. Jaký sport máte ráda a jaký byste dělat nechtěla?

Mám ráda běh na dlouhou trať, nemám ráda gymnastiku.

13. Jakým způsobem relaxujete?

Pobytem v přírodě.

14. Jaký tip na dovolenou byste doporučila našim čtenářům?

Javorníky.

15. Kde jste strávila svoji nejkrásnější dovolenou?

Roháče.

16. Jste místní nebo dojíždíte?

Jsem místní.

17. Jakou práci děláte ve svém zaměstnání nejraději a kterou méně?

Nejraději dávám odměny, nerada je krátím.

18. Kdybyste mohla na Světlaně cokoli změnit, co by to bylo?

Chtěla bych zprovoznit sklepní prostory, protože je málo místa.

19. Kdybyste měla možnost udělat s kýmkoli rozhovor, s kým by to bylo?

Amos Oz – izraelský spisovatel, píše krásnou literaturu a je to moc hezký mužský:-)

20. Máte nějaké své životní motto?

Nemám.

21. Čeho byste chtěla v životě dosáhnout, jaký je Váš cíl?

Žít tak, abych měla jednou šanci dostat se do nebe.

22. Kdybyste měla 2 roky prázdnin, jak byste je strávila?

Cestováním po Evropě a Nepálu, setrvala bych vždycky na nějakém místě třeba 2 měsíce, abych poznala lidi a jejich kulturu.

23. Kdybyste vyhrála milion, co byste s ním udělala?

Uložila bych peníze na účet a byla bych klidnější na stará kolena.

24. Kdyby měla Charita Svitavy hodně peněz a Vy byste mohla vybrat, jak s nimi naložíte, na co byste je použila?

Uživatelé by mohli jet na nějaký pobyt, třeba do Javorníků, do Stanovnice, pod stany:-), ale hlavně bych peníze použila na rekonstrukci zahrady na Světlaně, na stavbu přístřešku pro Forda a třeba i omítnout zdi.



ZDRAVÁ LÉKÁRNA

Rady od našich babiček proti nachlazení



Čaj s medem a s citronem. Med je dobře známý pro své blahodárné účinky. Má schopnost ničit bakterie a je uznáván za jedno z nejsilnějších přírodních antibiotik. Teplota nad 45 °C však příznivé účinky medu oslabuje. Není proto vhodné sladit medem vroucí nápoje. Citron dodá čaji výraznou příjemnou chuť a aroma a má mnoho vitamínu C. Citron můžeme také nahradit pomerančem. Chuť čaje bude vynikající a překvapí Vás příjemnou vůní.



Čaj z lipového květu. Lipový květ je všeobecně vyhlášený známý lék proti chřipce. Jeho hlavní léčebnou vlastností je silný potopudný účinek a schopnost snižovat horečku. Do čaje pro zvýšení účinků můžeme přidat med a citron.



Čaj z mateřídoušky. Mateřídouška se často se používá do čajových směsí proti nachlazení. Je doporučována také při chřipce, kterou provází kašel. Čaj z mateřídoušky a meduňky je vhodný při nespavosti a nervozitě.



Celer je ideální v boji proti nachlazení. Celerová šťáva dodává tělu množství vitamínů, čímž celkově posílí náš organismus.



Kyselé zelí je vydatným a velmi levným zdrojem vitamínu C. Deset deka pokryje denní potřebu vitamínu C zhruba z 1/3. Kyselé zelí je vhodné syrové, ale pro vaření báječných receptů.



Zázvorový čaj s medem a citronem působí proti kašli a horečce. Okamžitě uleví nachlazení a rozežřeje celý organismus. Místo citronu můžeme přidat limetku nebo pomeranč, či jiné citrusy a vždycky budeme překvapeni zajímavou chutí a vůní.



Cibule napomáhá k odhlenění organismu, doporučuje se proti kašli. Stačí ji nasekat, promíchat s třemi lžícemi medu. Nechte odstát aspoň 12 hodin. Pak podávejte po lžici ráno a večer.

Šalvějový dryák: šalvěj má dezinfekční účinky. Skvěle působí při zánětu nosohltanu a angíně. Lžici sušené šalvěje zalijte 2 dcl horké vody, přidejte 2 stroužky česneku a 4 hřebíčky. Nechte 15 minut vylouhovat a slijte.



zdroj: <http://doma.nova.cz/clanek/zdravi/babske-rady-proti-nachlazení-prirodni-cecko-a-bylinky.html>

Vlastní tvorba - Zima, královna kouzel



Zima. Velmi brzy se stmívá, krajinu pokryla tma a rozsvítila na nebi světláka milionů hvězd, jdete neuvěřitelným tichem a sněh Vám krásně křupe pod nohami, třpytí se jako nebeské zrcadlo v němž se chce ta nádhera jasné noci vzhlížet, leskne se jako galaxie v jiných vesmírech, jako hladina úplňkového moře. Příroda spí, to ticho ohromuje a uklidňuje, musíte se zastavit, aby ani vaše chůze jej nerušila, alespoň na chvíli než chlad prostoupí rukavice, boty a mráz nezačne až příliš hryzat do nosu, pak už je zase lepší jít. Co může být krásnějšího než jen Vaše kroky, jediná hudba v krajině, okouzující drahokamy ležícího sněhu, nebe, nic víc. Ještě není moc pozdě, ale uličky se vyprázdnily, pouze sněhuláci čekají... na co? Já nevím, prostě tam stojí a uhlíkovými očima sledují ta zimní světélka, možná že pak nasadí brusle, až tudy nikdo nepůjde a hurá na zamrzlý rybník. Jedna pirueta, druhá, trojitý skok, výborně! Jen dejte sněhuláčkovi pozor, aby se vám koule nerozkutálely po ledové dece vodní plochy, to by byl malér, špatně se totiž shánějí, pořád se jen kulí a všechny jsou bílé, kdo se v nich má vyznat. Ne, nebojte, sněhuláci zdatně bruslí, není se čeho obávat.

Zima, tento čas patří dětem, rády běhají, skotačí a hlavně staví ty úžasné sněhuláky, také někdy zvířátka. My, jako malí, jsme jednou stavěli opravdové Iglů a samozřejmě si prozpěvovali: „Daleko na severu je Gronská zem, žije tam Eskimačka s Eskimákem...“ Určitě tu písničku znáte taky, dále jsme však raději nepokračovali „Jim není zima...“ protože nám jaksí zima byla. Vůbec netuším, kde jsme udělali chybu, ale ta legrace za to stála a i když jsme se zmáčeli, měli jsme vlastní Iglů, to zdá se - bylo hlavní. Ne každý se může před koulovačkou schovat ve vlastním Iglů a vybafnout ze zálohy na

protivníka. Ha há! Zásah! Nečekal si to že? Pojd' si přisednou do našeho sněhového domku a „jako“ popij teplý čaj než půjdeme sjet ten úplně nejvíc největší kopec, který tady najdeme. Pak jsme vždy vzali boby, pytle, pekáče, sáňky, hrnce nebo tak něco a pořádali závody, kdo dojede nejdál. Ano, ano, děti si umí moc dobře užít zimu.

Za dne i v noci, kouzlí zima nádherná potěšení pro všechny, kdo jí otevřou srdce a patří mezi ně také čas Vánoc. Uklizený dům provoní cukroví. Hm, to je ale vůně! Vanilkové rohlíčky, teda spíš buclaté malé rohlíky, pracny, perníčky, čokoládové rybičky, raci... to vše tak nádherně provoní vzduch, až se sliny sbíhají. Mezi koledami je slyšet strouhání okurek, jéééé bude bramborový salát s řízkem. Šeří se, čeká se na první hvězdu, baňaté vánoční koule na stromečku odrážejí plamínky svíček, blyští se nový řetěz, ano nový, protože ten starý se nějak záhadně během roku někam schoval a je k nenalezení. Pes loudí poslední ingredience do salátu. Táta hledá kravatu, ta rovněž oprášila hraní na schovku, protože měla být přece na té horní polici ve skříni, ale není tam. Už ale vyšla první hvězda, tak ještě zapálit svíčku v kamenném Betlému na zahradě a pak už se jen oddávat báječnému hodokvasu. Po večeři pak cink cink... cink cink... Ježíšek zazvoní na maličký zvoneček, pozve k dárečkům. Tak co, byli jste letos hodní? Kdo z vás uvidí zlaté prasátko?

Tak tohle je zima, samozřejmě k ní patří také mrznout na autobusové zastávce, když má autobus zpoždění, protože si pan řidič stále ještě prohazuje cestu, aby mohl vyjet, nebo opravuje zatuhlé ostřikování předního skla, ale já myslím, že to za to stojí, protože zima je královna kouzel, umí vykouzlit takové kreace a chvíle, až se nám tají dech.



autor: kp



Historie města Poličky



Hvozdy a louky českého pohraničí nazývanými “Napolickach”, patřila před rokem 1200 litomyšlskému klášteru. V roce 1265 zde bylo založeno město Polička. Výrazu Napolickach bylo obvykle rozuměno "na políčkách", tedy na malých polích; při tomto chápání by však výraz "na políčkách" po přechodu do jednotného čísla dal tvar Poličko, a nikoliv Polička. Všichni významní čeští badatelé zabývající se původem místních názvů se ztotožňují s názorem, že slovo polička je zdvojnásobením slova police s významem rovina nebo rovinka. Existuje ovšem i další názor, že jméno Police a tedy i Polička, které je jeho zdvojnásobením, by mohlo označovat vypálené místo v lesích. Název města v podobě Polička se ustálil teprve od 14. století.

Polička byla založena Přemyslem Otakarem II. dne 27. září 1265. Město mělo mnoho výhod - obdrželo výsadu mílového práva (v okruhu jedné míle od města nesměla být na úkor jeho obyvatel provozována výdělečná činnost), měšťané byli na 20 let osvobozeni od placení veškerých dávek a navíc mohli od kupců vybírat mýto.

V roce 1284 byla správa Poličky svěřena pražskému biskupovi Tobiáši z Bechyně, ale již o rok později spravoval toto území Závíš z Falkenštejna, který pojal za manželku Kunhutu, vdovu po Přemyslu Otakaru II.. Manželé si za své sídlo zvolili hrad Svojanov. V roce 1307 byl osud Poličky určen na další staletí, když byla správa města postoupena manželce Rudolfa I. Habsburského Alžbětě (známější pod jménem Eliška Rejčka). Polička se tak stala věnným městem královniným.

Velkou událost pro město vždy představovaly návštěvy panovníků a nejinak tomu bylo i v Poličce. V roce 1336 se zde na čtyři dny zastavil Jan Lucemburský a roku 1356 zde se svým doprovodem minimálně tři dny pobyl Karel IV.

Na počátku husitských válek stála Polička, jakožto věnné město, na straně královny. Když však na jaře roku 1421 vytáhl hejtman Jan Žižka z Trocnova spolu s pražany do východních Čech, otevřela Polička své brány a přistoupila k Pražskému městskému svazu. Již na podzim roku 1421 však město za ne zcela vyjasněných okolností vyplenila jedna z částí uherského vojska Zikmunda Lucemburského.

Po smrti Zikmunda Lucemburského patřila moc nad Poličkou Jiřímu z Poděbrad. Jeho nástupce Vladislav Jagelonský potvrdil v roce 1474 poličské obci všechna privilegia, která doposud měla. Koncem 15. století nebyl pro Poličku už tolik dobrý, postihlo ji několik požárů. Nejhorším však byl požár ze dne 15. října 1613, který vypukl v Limberské (dnešní Masarykově) ulici a zničil takřka celé město. Uvnitř hradeb vyhořelo 166 domů, 3 městské brány plné obilí a 11 bašt, kotce soukeníků a masné krámy, na předměstí 1 dům a 10 stodol. Tuto pohromu na samém prahu zimy navíc následovalo krupobití a povodeň. Než mohlo být město obnovené, přišla další katastrofa - třicetiletá válka. V roce 1626 zůstalo ve vnitřním městě 24 rodin a na předměstích pouze 17.

Po dlouhé a vyčerpávající válce se život vracel do normálních kolejí jen velmi zvolna. Zadlužení města bylo téměř astronomické. Znamenitým počinem se ukázalo založení sklárny v Pusté Rybné v roce 1660. Výnos byl používán na splácení městských dluhů. Výroba skla tak výhodně zužitkovávala místní suroviny i dříví z městských lesů. Sklárna však okolo roku 1700 z neznámých důvodů zanikla.

Díky těmto i mnohým jiným opatřením se Poličce podařilo do konce 17. století v podstatě zacelit rány způsobené válkou a v následujícím 18. století město zaznamenalo značnou hospodářskou prosperitu, která přinesla přestavbu města a jeho doplnění výstavnými stavbami a výzdobou. Toto století bývá právem nazýváno “zlatým věkem poličského měšťanstva”.

V roce 1727 byl do města pozván jeden z tehdy nejvýznamnějších umělců své doby v okolí, Jiří Pacák, který ještě toho roku vytesal sochy sv. Michaela a sv. Jiří pro tehdy obnovované kašny, dále sochu sv. Jana Nepomuckého a v letech 1727-31 zhotovil monumentální morový sloup jako dík za ochránění Poličky před morovou ránou, která v roce 1713 zasáhla okolí města.

Vzmáhající se město přitahovalo nové obyvatele a rozrůstala se tak obě předměstí - Horní i Dolní, na kterých po polovině 18. století stálo již 430 obytných stavení. Rozvíjel se politický i společenský život poličských občanů.

Dne 13. září 1945 byl jmenován Bohuslav Martinů čestným občanem města. V roce 1947 byla veřejnosti zpřístupněna jeho rodná světnička ve věži kostela.

Společné bylo úsilí o zvelebení města, jemuž proti předválečnému stavu ubylo téměř tisíc obyvatel. Ke zlepšení životních podmínek mělo přispět urychlené dobudování nové kanalizace, nový vodovod, intenzivní bytová výstavba a řada dalších opatření. Dnes je Polička významným centrem kultury, společenského dění a velkým turistickým lákadlem, je to město ve východních Čechách, v podhůří Žďárských vrchů. Leží v Pardubickém kraji, v nadmořské výšce 555 metrů a má 9 1208 obyvatel. Starosta se jmenuje Jaroslav Martinů.



Zdroje: www.policka.org/detail/65/o-meste/historie, I. Lutterer, R. Šrámek – Zeměpisná jména v Čechách a na Moravě a ve Slezsku (nakl. Tobiaš, 1997)

RUBRIKA „PÁR SLOV O MNĚ“

Mário

Mám 7 medailí a 24 diplomů. Jezdím do Paky hrát kuželky a do Bíliny, kde hraju atletiku – házím oštěpem, koulí a diskem. A koulí házím 3 metry a diskem házím 8 metrů, oštěpem házím 9 metrů. Také jezdím do Košumberku a tam hraju kuželky. A tam jsem získal 1 místo 2. a 3. Jezdím na tréninky, tam hrajeme dvacet na dvacet, to musíme házet obloukem a za každou kuželku je jeden bod. Také jezdím na atletiku trénovat. I na Světlance máme možnost hrát ruské kuželky. Už se těším, až se uskuteční opět sportovní hry. Rád se budu účastnit i jiných her.

Kromě sportování taky rád maluju, píšu na počítači, fotím, jezdím na motorky, poslouchám hudbu a taky pracuju ve dřevodílně. Mým posledním výrobkem bylo nákladní auto. Pokud se chcete mrknout, tak přijďte za mnou na Světlanku.

Chtěli bychom tímto autorovi poděkovat za inspiraci a popřát mu mnoho sportovních, malířských, dřevařských, spisovatelských a dalších úspěchů



ANKETA...



Ankety „**Jakou pohádkovou postavu máte nejraději?**“ se zúčastnilo 39 hlasujících. Všem výhercům gratulujeme a zúčastněným děkujeme



5 bodů:



hloupý Honza z pohádky Honza málem králem



drak



4 body:



Pyšná princezna



Krteček



3 body:



Rákosníček



Bob a Bobek – králíci z klobouku



Popelka



Sněhurka



Maxipes Fík



kocour Mikeš



Mezi dalšími se umístili:

Včelí medvídci, Mach a Šebestová, Karkulka, Ježibaba, Křemílek a Vochomůrka, Rumcajs, Manka a Cipísek, Saxana, čert, dobrá víla, myslivec z Karkulky, kašpárek, princezna Jasněnka, Bajaja, Radovan, Malý princ, Uspávač, liška Bystrouška, zimní královna, pračlovíček, trpaslíci, šmoulové, babička, Malá mořská víla, Pegas, Miženka (víla), Maková panenka, hejkal, Broučci, Šípková Růženka, Večernice, Měsíčník, Slunečník, Večerník, král Miroslav, chůva, Nebojsa, Česílko, Jeníček a Mařenka, Tři veteráni, princezna Koloběžka I., létající švec, Malá čarodějnice, princezna na hrášku, princezna se zlatou hvězdou, strýček Fido, princezna Eliška, Anděl, Garfield, Arabela, Krakonoš, Hurvínek, Spejbl a Mánička...

Životopis

Bohuslav Martinů



Bohuslav Martinů pocházel z rodiny poličského obuvníka a povězného. Narodil se ve věži zdejšího chrámu sv. Jakuba 8. prosince 1890. Zde prožije se svými rodiči a dvěma sourozenci prvních dvanáct let života. **1905** - První veřejné vystoupení jako houslista v hostinci v Borové

Na pražské konzervatoři studoval hru na housle, klavír a varhany. V letech 1920–23 působil jako houslista v České filharmonii. Byl ovlivněn českou hudební tradicí, impresionismem Claude Debussyho a literární dekadencí. V letech 1922–23 se stal žákem Josefa Suka. Od roku 1923 žil trvale mimo vlast a studoval v Paříži u skladatele Alberta Roussela (1869–1937). Vlivem doby začal komponovat skladby inspirované lidovou hudbou, počínaje pantomimickým baletem [Špalíček](#). Mimi jiné také koketoval s jazzem, například v **Jazzové suítě** a baletu **Kuchyňská revue**, nebo v opeře **Tři přání**. V důsledku hospodářské krize třicátých let obrátil svou pozornost ke komorní hudbě. Ta se mu stala základem pro řadu nových děl. V předvečer podepsání Mnichovské dohody, která jej trvale oddělila od rodné země, zkomponoval i přes velké pracovní vytížení Polní mši na texty Jiřího Muchy a žalmů. Odkryl v ní své hluboké emoce a bolest i přes zdánlivě nezaujatý postoj k politické situaci. Výmluvné je věnování Československým dobrovolníkům na francouzské frontě.

V posledních letech svého života se bez přehnané a závažné sentimentality začínal znovu obracet k základním otázkám lidské existence. Tato tendence je zřejmá v Řeckých Pašijích a v „Eposu o Gilgamešovi“ a především v instrumentálních skladbách jako jsou „Paraboly“ a Koncert č. 4 pro klavír „Inkantace“. V pozdním

období vyslovil myšlenku, která pro posluchače 21. století stále více nabývá na významu:

Umělec se stále ptá po smyslu života, svého vlastního i lidstva, hledá pravdu. Systém neurčitosti otevírá naše každodenní životy. Tlak mechanizace a uniformity je pro člověka impulsem k tomu, aby protestoval a umělec má jen jednu možnost, jak tento protest vyjádřit a tím je jeho hudba.

Zemřel 28. srpna 1959 ve švýcarském Liestalu a byl pohřben, podle vlastního přání, na Sacherově pozemku na Schönenbergu. V roce 1979 byly jeho pozůstatky převezeny do rodné Poličky, kde byl pohřben vedle své ženy Charlotty, zemřelé v předcházejícím roce. V rodném městě je také zbudován jeho památník a muzeum.

Se svojí ženou se seznámil v cirkuse. Po představení za ní zašel a beze slova jí strčil do ruky papírek se svojí adresou. Jeho žena v knížce Můj život s Bohuslavem Martinů napsala, že to byl jeho „nejodvážnější čin jaký kdy uděla

Zdroje: www.martinu.cz, www.wikipedia.czl“.

Bohuslav Martinů jako šestiletý či sedmiletý houslista.



Bohuslav Martinů. Čechy ? 1919



VLASTNÍ TVORBA

Otto Maruš - Zda pokoj...

Zda pokoje zde, v tom světě žalostném,
krev Ježíšova šeptá, pokoj v něm.

Zda pokoj v něm, kde tolik práce je,
čiň vůli Páně, dojdeš pokoje.

Zda pokoj zde, kde přátel vzdálen svých,
jen v Boží ochraně nech jich.

Zda pokoj zde, kde skryta budoucnost,
Ježíš nás vede, v tom bezpečí je dost.

Zda pokoj zde, kde smrt tak řádí zde,
zvítězil Ježíš, smrt potřena je.

Zda pokoj zde, kde tolik žalu je,
na srdci Páně dojdeš pokoje.

Již bázně prost, jdi se světem proti zlu do boje,
vždyť v nebi s Kristem dojdeš pokoje.

Podle písně Zda pokoj zde z Křesťanského kancionálu (Praha 1972) upravil
p. **Otto Maruš**

RECEPTY

Kapr s rozinkami a mandlemi

Ingredience: 4 ks kapra, 2 dcl bílého vína, 1 šálek vody, 1 ks cibule, 5 ks celého pepře, 1 ks bobkového listu, 2 ks hřebíčku, 1 lžička maggi, celer, mrkev.



Postup:

Omáčka: 50 g másla, 20 g hl. mouky, 3 lžíce jemně nastrouhaného perníku, 50 g mandlí, 50 g hrozinek, 1 špetka soli, 1 lžička cukru. Očištěnou zeleninu (malý kousek mrkve a celeru) pokrájíme na kousky, přidáme opláchnuté koření, maggi, vodu a víno a podusíme pod pokličkou asi 15 minut. Do vývaru vložíme porce kapra a dusíme doměkka 15 minut, potom je vyjmeme. Z másla a mouky připravíme světlou jišku, zalijeme ji prochladlým vývarem z kapra. Rozšleháme, vmícháme nastrouhaný perník a vaříme 10 minut. Potom přidáme spařené a oloupané mandle, opláchnuté hrozinky, porce kapra a vše dusíme 10 minut. Omáčku osladíme, přisolíme a podáváme.

Zdroj: www.recepty.centrum.cz

Vánoční čaj

Ingredience:

- voda
- hřebíček
- celá skořice
- badyán
- med
- černý čaj



Postup:

Půl litru vody spolu s kořením vaříme přibližně 20 minut mírným varem. Odstavíme z plotny a do vody přidáme med. Do připravené nahřáté konvice nasypeme černý čaj, který zalijeme připravenou vroucí vodou a necháme 5 minut vylouhovat. Nahřáté šálky naplníme do poloviny kořeněným nálevem a dolijeme horkým čajem.

Zdroj: <http://www.recepty.eu/teple-napoje/vanocni-caj.html>

Cestování a kultura

ALEXANDROVA ROZHLEDNA je přístupná celoročně a zdarma. Jedná se o kamennou rozhlednu v nadmořské výšce 496 m. n. m., kterou nalezneme východně od Adamova. Otevřena byla 04. 09. 1887 členy rakouského turistického klubu. Po velké rekonstrukci a přístavbě byla znovu otevřena 16. 5. 2009. Výška rozhledny je dnes 17 m a původně byla 15 m.

Alexandrova rozhledna

679 04 Adamov

<http://alexandrovka.webnode.cz/>



Rozhledna kdysi



a v roce 2010

Zdroj: www.kudykam.com/alexandrova-rozhledna.html

Karlštejnské muzeum betlémů je barokní budova z 18. století, dříve sloužila jako fara, dnes je doslova od sklepení po půdu nacpaná exponáty muzea. Karlštejnské podhradí se může pyšnit největším pohyblivým betlémem v Česku. Rozkládá se na ploše 80 m² a kromě obřího modelu Karlštejna jej zdobí šestačtyřicet dřevěných figur. Vyprávění Karlštejnské pohádky, ozývající se z dobře ukrytých reproduktorů, doplňují tlumené tóny české hymny. Mámivý hlas vás přesvědčí, že se Ježíšek narodil v jeskyni pod Karlštejnem, s dary za ním přišel kromě sv. Václava i Masaryk a vínkem mu na zdraví připíjela Bílá paní. Uvidíte tlupu husitů, jak se hrne k hradní bráně; rolníky s Buškem z Velhartic v čele, kterak připravují vinobraní; i prosté ženy, peroucí v potoce prádlo. Postavičky jsou vyřezávané ze dřeva a oblečené v dobových kostýmech



Zdroj: hrad-karlstejn.com/muzeum-betlemu.php



www.kudyznudy.cz/getmedia/7d07a94f-d012-4764-b425-104a4aaa84bd/

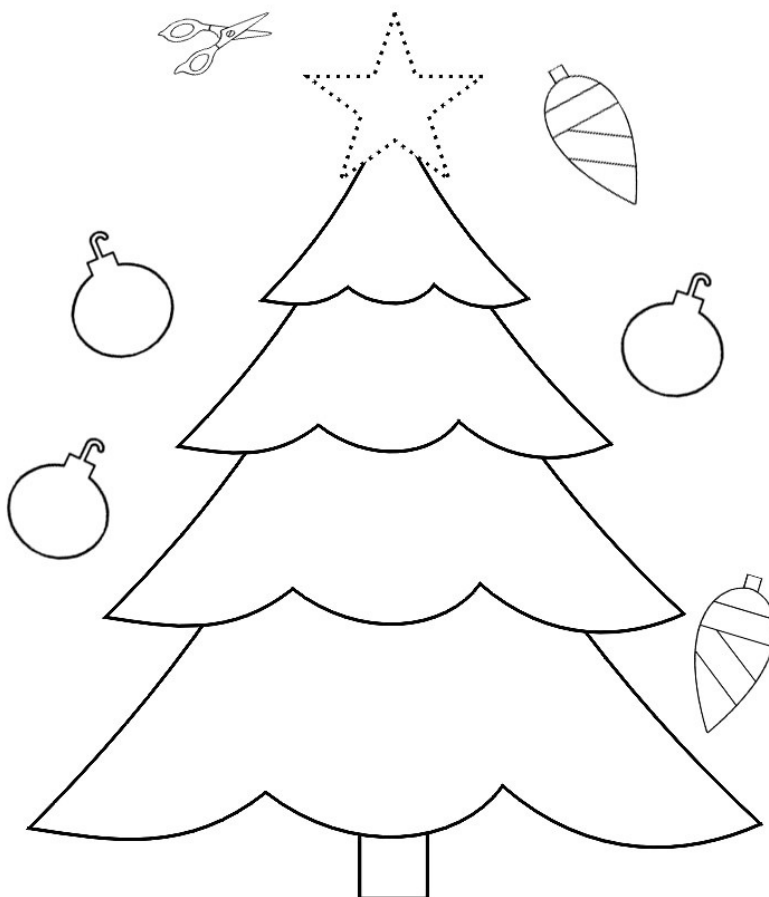
VÁNOČNÍ HÁDANKY

1. Stojí strom, má tři sta pětadesát lístků, dvaapadesát kvítků, a jen tři míšenská jablíčka. Co je to ?

2. Přišel k nám bílý vůl, vypil vody plný důl. Kdo je to?

Zdroj: www.stripky.cz/1314-hadanky.html

VÁNOČNÍ OMALOVÁNKY



Zdroj: <http://www.i-creative.cz/wp-content/uploads/2008/12/vanocni-pracovni-list-vystrihovanka-stromecek.jpg>

Rozhovor do rubriky „ROZHovor S...“ nám poskytl: AKNALB ÁVOLOMOH

Za rozhovor v příjemném prostředí děkujeme.

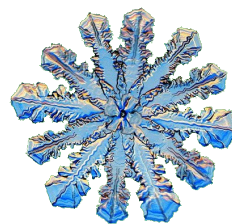


Na fotce pí. Blanka Homolová a šéfredaktor Trebor při rozhovoru.

OPOVĚĎ NA HÁDANKU:

1. rok - 365 dní, 52 neděl, 3 boží hody

2. mráz



Své dotazy, náměty a připomínky zasílejte na e-mailovou adresu. Budeme rádi.



Vydává: Redakce Svět, Jungmannova 6, Svitavy, 568 02

Šéfredaktor: Trebor

Redakční rada: Abág

Ilustrace úvodní stránky: Trebor

E-mail: redakcesvet@seznam.cz